

ЈАНА АЛЕКСИЋ, рођена 1984. у Крагујевцу. Основне и мастер студије завршила је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на студијском програму Српска књижевност и језик са општом књижевношћу. Докторску дисертацију „Милан Кашанин као тумач нове српске књижевности” одбранила је 2016. године на истом факултету. Запослена је на Институту за књижевност и уметност у Београду као научни сарадник. Пише поезију, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Тојао камен*, 2014; *Ушјање*, 2017; *Аријел Аноним*, 2018; *На средини / ѿго-вима*, 2020. Студије: *Ојседнућа ѿрича – ѿоећика романа Горана Пећровића*, 2013; *Жудња за лејоћом и савршенством – шеурћиска димензија књижевноуметничкој сиваралацији*, 2014; *Културна идеологија Милана Кашанина*, 2019; *Књижевна мисао Милана Кашанина*, 2020; *Мећαιοетичности – ѿрилози ѿроучавању ѿесничке самосвесћи*, 2021. Приредила више књига.

ВЕНКО АНДОНОВСКИ, рођен 1964. у Куманову, Северна Македонија. Редовни је професор Филолошког факултета у Скопљу и његов некадашњи декан. Предавао је теорију књижевности, светску књижевност, наратологију, семиологију, стилистику, македонску и све јужнословенске књижевности, а тренутно предаје хрватску књижевност и културологију. Пише прозу, поезију, драме, есеје, критику и колумне за дневне листове. Добитник је свих македонских и неколико међународних награда. Члан је македонског ПЕН центра, Друштва писаца Македоније и дописни члан Македонске академије наука и уметности. До сада је објавио 38 књига из различитих жанрова. Важнија дела: *Фреске и ѿроћеске*, *Прићииомљавање кучке* (приче); *Азбука за нејослућне*, *Пућак свећиа*, *Већиица*, *Ќерка маћемаћичара*, *Пућак свећилости* (романи); *Побуна у сћарачком дому*, *Словенски ковчеј*, *Кандиг у земљи чуда*, *Кинећонда у Карлаленду*, *Генећика ѿаса*, *Олово на јасћуку*, *Пад Масаче* (драме); *Маћошева звона*, *Сћрукћура македонској романа*, *Ускрснуће чииаћешља*, *Обдукција ѿеорије – нараћолоћия*, *Обдукција ѿеорије – семиолоћия*, *Оићјии лејословља* (критика, теорија, есеј) и др. Тренутно живи на релацији Крагујевац–Скопље. (Г. Ј. С.)

АНЂЕЛКО АНУШИЋ, рођен 1953. у Градини код Велике Кладуше, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Човјек њева на радном мјесџу*, 1980; *Предикајино сџање*, 1987; *Међуџаг*, 1989; *Зимзелен и олово*, 1992; *Некршћџени дани*, 1994; *Шџџај од џисмена*, 1996; *Крсџ од лега*, 2000; *Лџџурџџа за џоражене*, 2003; *Мислиџ у злаџу*, чиниџ у сребру, 2003; *Сребро и џамјан* (избор), 2004; *Ова чаџа*, 2007; *Пахуља / Snowflake*, 2007; *Слава и џоруџа*, 2008; *Чудилиџа – џесме за малу и велику деџу*, 2011; *Еџџџафи за незнане*, 2015; *Жив си, кажеџ*, 2016; *Зимно месџо*, 2017; *Боли, боли ме јако*, 2022. Књиге прича: *Хрисџ са Дрине*, 1996; *Приче са марџине*, 1997; *Одблесџи*, 1998; *Усџомене из џакла*, 1999; *Прекодринчеви заџиси о Косову*, 2004; *Пре блеска, а џосле олује*, 2012; *Писмо Пеџџу Кочићу и јоџ џонекоме*, 2015; *Леџенда о в(ј)еџџром вијанима*, 2019. Романи: *Силазак сина у сан*, 2001; *Адресар изџубљених дуџа*, 2006; *Прозор оџворен на висџбабу и кукурек*, 2010; *Гласови са Границе – срџска краџџџка џеџџралоџџа I*, 2016; *С Хомером у олуџи – срџска краџџџка џеџџралоџџа II, III, IV*, 2018; *Живоџ из засјеџе*, 2021; *Маџлена авлиџа – баџка о џуџовању у она месџа*, 2023. Књига публицистичких и новинарских текстова: *Да мрџџви и живи буду на броју*, 2002. Књига есеја: *Мркаџев ламенџ*, 2002. Књига мемоарско-дневничких записа: *Заџребачке ефемерџе*, 2003. Монодрама: *Колона*, 2018. Приредио више песничких антологија.

ТАМАРА БАБИЋ, рођена 2000. у Београду. Студент је мастер студија српске књижевности на Филолошком факултету у Београду. Бави се српском и словенском средњовековном књижевношћу, књижевном историјом, филозофијом и херменеутиком. Током студија је добила неколико награда за научноистраживачки рад. Пише студије и есеје, објављује у периодици.

ЛУНА ГРАДИНШЋАК, рођена 1989. у Суботици. Основне и мастер студије завршила на Одсеку за српску књижевност и језик на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету докторирала темом „Метаноја у песништву Бранка Миљковића”. Истраживач-сарадник на Филолошком факултету у Београду. Стипендиста Штајерске покрајине на Универзитету у Грацу. Добитница је награде Руског дома у Марибору за превођење песама руског песника Јурија Давидовича Левитанског на српски. Бавила се просветним радом, пише поезију, есеје, критику, преводи с енглеског и руског, објављује у периодици.

ДРАГАН ЈОВАНОВИЋ ДАНИЛОВ, рођен 1960. у Пожеги. Студирао је на Правном и Филозофском факултету у Београду, на групи за историју уметности. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну и ликовну критику. Књиге песама: *Еухарисџџа*, 1990; *Ениџме ноћи*, 1991; *Пенџџџграм срца*, 1992; *Кућа Бахове музике*, 1993; *Живи џерџаменџ*, 1994; *Евроџа џод*

снејом, 1995; *Панџокр(е)аџор*, 1997; *Глава харфе* (коаутор Д. Вуксановић), 1998; *Алкохоли с јуџа*, 1999; *Концерџи за никоџ*, 2001; *Хомер џредџрађа*, 2003; *Гнездо над џонором*, 2005; *Мемоари џеска*, 2008; *Моја џачна џривџења*, 2010; *Каџ невине дуџе одлазе*, 2011; *Вино с вулкана*, 2012; *Симеџрџија врџилоџа*, 2014; *Говорџиџи с водоџадима*, 2016; *Ум џодивљале реке*, 2018; *Чувар бележнице*, избор, 2019. Романи: *Алманах џешчаних дина*, 1996; *Иконоџџас на крају свеџа*, 1998; *Оџац ледених брџа*, 2009; *Таласи беоџрадскоџ мора*, 2013; *Шџа снеџ џрича*, 2016; *Јелен ноџи* (роман о Сави Шумановићу), 2022. Књиге аутопоетичких есеја: *Срџе океана*, 1999; *Духови Балкана*, 2019; *Живеџи у малим џраговима*, 2021. Данилов је и ликовни критичар и есејиста. Аутор је монографџија о сликарима Василију Доловачком, Љубодрагу Јанковићу Јалету, Жељку Ђуровићу, Предрагу Вукичевићу, Зорану Настићу, Дамјану Ковачевићу, Драгославу Живковићу и Лазару Возаревићу. Живи у Пожеги.

ГОРДАНА ЈОВИЋ СТОЈКОВСКА, рођена 1961. у Грделици код Лесковца. Пише, на српском и македонском, романи, есеје, песме, сценарије, бави се истраживањем јужнословенске митологије. Превела је са српског на македонски и обрнуто више од тридесет књига (П. Кочић, Б. Нушић, Г. Петровић, В. Огњеновић, И. Негришорац, Д. Ј. Данилов, М. Латиновић, Г. Ђого, С. Радуловић, В. Андоновски, Д. Михајловски, Ф. Стојковска и др.). Оснивач је и уредник Издавачког центра „Слово џубве – Букви букв” и часописа *Слово џубве* који излази од 2009. у Скопљу. Члан је Матице српске, Удружења књижевника Србије, Друштва писаца Македоније, Медитеранске академије трубадура и разних редакција и уредништава. Важнија дела – романи: ..., *Боја безвременоџ*, *Последњи џаласон*, *Тајна џринаесџоџ знака*, *Очи џуне чџиџе*, *Зџађе сунца*, *Дан каџа смо џојели боџа*, *Била једном једна куђа*; песме: *Noctambulissmus* (*Северно скиџање*), *Између*, *Мосџовање*; приповетке: *Снокобија*; речници: *Речник јужнословенске мџџолоџије*, *Срџско-македонски речник* (коауторке О. Станковска и Ф. Стојковска). Добила је више македонских, српских и међународних награда, приредила је неколико књига и антологија. Живи и ради у Скопљу.

СТЕВАН ЈОВИЋЕВИЋ, рођен 1996. у Краљеву. Дипломирао је на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима на Филолошком факултету Универзитета у Београду, где тренутно похађа мастер студије. Сферу истраживачког интересовања везује за теорију књижевности и за књижевност 20. века. Књижевну критику и есеје објављује у периодици.

ДУЊА КЕРАЦ, рођена 2002. у Новом Саду. Студент је компаративне књижевности на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. Пише есеје, критичке текстове и преводи с пољског језика.

ВАЊА КОВАЧЕВИЋ, рођена 1996. у Сремској Митровици. Дипломирани је мастер професор српске књижевности и језика. Пише научно-истраживачке радове, поезију за одрасле и прозу за децу.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Запослена је на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Докторирала је 2016. године (тема: „Барок у белетристичком опусу Милорада Павића”). Радилa је као лектор српског језика на Јагјелонском универзитету у Кракову. Добитница је награда: „Боривоје Маринковић” за 2014. годину и Доситејево златно перо за 2018. годину. Објављене студије: *Лејтимиација за синализам: њулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуца српске књижевности: ренесансности и барокности српске књижевности*, 2018; *Ка осмеху Европe: Савремено српско, њољско и чељко њесниљиво у комјаративном кључу*, 2023. Књиге песама: *Без флаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023.

РАДМИЛА МЕЧАНИН, рођена 1953. у Котражи, Драгачево. Самостални уметник, књижевни критичар, публициста и преводилац, дипломирала је на Одсеку за југословенску и општу књижевност Филолошког факултета у Београду, где је и магистрирала на одсеку Наука о књижевности. Превела је и у часописима широм Југославије објавила на српском језику више стотина дела написаних на руском језику и око сто књига из руске књижевности, филозофије, словенске митологије, теорије и историје књижевности (А. Штајнберг, О. Фрајденберг, А. Веселовски, А. Гуревич, Ј. Мелетински, М. Епштајн и др.). Прва је превела и на српском објавила дела Соколова, Лимонова, Ерофејева, Прилепина, Сенчина, Водолазкина, Данилкина итд. Добитница је више награда за преводе књига. Живи у Београду.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венецијанској сајуна*, 2013; *Код живахној ољедала*, 2014; *Сјисак сеновијих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сјао да се одмори*, 2018; *Дујо њујовање у Табану: северна њрича*, 2020; *Чудо у Банају*, 2023. Одабране књиге поезије: *Нац мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенијисички свеј*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017; *Чекају да дођу њо њих*, 2023. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развијак нових насеља у Банају 1920–1941*, 2013; *Школсјиво у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Српско добровољачко њишање*

у Великом раџу 1914–1918, 2014; Незајамћена биџка – срџски добровољци у Русију 1914–1918, 2016 (превод на чешки: *Zapomenutý boj – Srbsí dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); Американци – срџски добровољци из САД (1914–1918), 2018; Срџски добровољци из Баната, Бачке и Барање (1914–1918), 2020; Срби ојџанџи из Мађарске у Краљевини Југославију (1921–1941), 2020; *Од раџа до ојџације – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонистичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

ЛЕНКА НАСТАСИЋ, рођена 2000. у Сомбору. Пише поезију, кратке приче и књижевну критику. Мастер рад „Аспекти усмене књижевности у поезији српског барока” одбранила је 2024. на Одсеку за српску књижевност и језик Филозофског факултета у Новом Саду. Објављена збирка песама: *Са грује сџране џера*, 2020.

ВЛАДИМИР Б. ПЕРИЋ, рођен 1976. у Шапцу. Докторирао је 2013. године на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу темом „Аутобиографска, социјална и поетичка маргина дадаизма Драгана Алексића”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књига песама: *Елијсе*, 2015. Књижевна критика: *Еџезе I*, 2018. Методика српског језика и књижевности: *Клил – Амбијент и џројекат у насџави срџској/енџлеској језика и књижевности*, 2020. Ради као професор српског језика и књижевности у Музичкој школи „др Милоје Милојевић” у Крагујевцу.

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио-драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског и словеначког. Објавила је преко сто књига превода свих књижевних жанрова (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анђејевски, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије џрага*, 2006; *Imago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Факџомониџаже – џорџреџи, живоџоџици, јубилеји, сећања, разџовори, џисма, мислио о ---*), 2020; *Поџишка разџовора – (1980–2023)*, 2023. Објавила је и више антологија.

МАРГАРИТА СИМОЊАН (МАРГАРИТА СИМОЊОВНА СИМОЊАН), рођена 1980. у Краснодару, Русија. Ауторка је књига: *У Москву*, 2010; *Црне очи*, 2019; *Врџлоџ*, 2023. Познатија је као међународна новинарка и јавна личност. Проза јој се одликује аутентичношћу. (Р. М.)

ИСИДОРА АНА СТАМБОЛИЋ, рођена 1992. у Зрењанину. Основне академске студије завршила на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на Одсеку за српску књижевност и језик. Мастерирала је 2016. темом „Мотив ђавола у српским средњовековним апокрифима”. Студент је докторских студија, ради на тези која се тиче демонологије српских средњовековних апокрифа. Поља интересовања су јој српска средњовековна књижевност с акцентом на преводној апокрифној књижевности, као и везе поетике средњовековне књижевности са модерним прозним и лирским остварењима. Радове објављује у стручној периодици.

АЛЕКСАНДРА СТЕВАНОВИЋ, рођена 1990. у Сурдулици. Истраживач сарадник у Центру за научноистраживачки рад Филолошко-уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу, професор на Факултету друштвених наука и хуманистике Универзитета Воксен у Индији. Бави се књижевношћу и културом, путописном књижевношћу, културом Индије, етиком вештачке интелигенције и односом православља и технологије.

НИНА СТОКИЋ, рођена 1996. у Шапцу. Основне и мастер академске студије српске књижевности и језика завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2020. године одбранила мастер рад „Чудо у српској драми XX века – Пекић, Симовић, Ковачевић”. Истражује савремени роман и савремену драму, пише есеје и књижевну критику, објављује у периодици. Координатор је Драмске секције Филозофског факултета у Новом Саду.

МИЛАН ТОДОРОВ, рођен 1951. у Банатском Аранђелову. Дипломирао је југословенске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише сатиричну поезију, приче, романе, афоризме и књижевну критику. Књиге сатиричне поезије: *Боца под њришском*, 1981; *Преишкани Срби*, 2009. Књиге прича: *Ухом за крухом*, 1976; *Безброј наших животића*, 2011; *Не моју овде да дочекам јуџиро*, 2014; *Телефонски именик мртвих њреишлайника*, 2019; *Касни животић мушкараца*, 2022. Романи: *Лек њроишв смрти*, 2016; *Редослед једносјавањих сивари*, 2017; *Приситишице*, 2018; *Не моју сви да умру леиши*, 2020; *Кукавичке јуначке њесме*, 2022; *Најбоље године*, 2023. Драма: *Куишнско леишо*, 1987. Књиге сатиричних афоризама: *Црвени и њлави*, 1981; *Сироишњска забава*, 1990; *Осџрво без блаја*, 2003; *Покори се и њочни*, 2013; *Изабрани афоризми*, 2021. Написао је више радио-драма и позоришних кабарета. Живи и ради у Петроварадину.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском

факултету. У периодици објављује преводе текстова из књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексџиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи животи*, 2013; *Мржња, пријатељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Појед са единбуршке сцене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свету*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Златна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни џринци*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две пшнице“*, 2009; Мишел Фејбер, *Исход коже*, 2003; *Кица мора њаси*, 2004; Лиза Скотлајн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, конфракултура, усјон хий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио

Бранислав КАРАНОВИЋ